

EBH/131/2014

Év

2014

Védett tulajdonság:

Fogyatékoság

Diszkrimináció területe

Oktatás, nevelés

Diszkrimináció típusa

Közvetlen hátrányos megkülönböztetés

Befejezőmód

Jogsértést megállapító döntés

Kérelmező eredetileg a gyermeke óvodája ellen élt panasszal, mert a sajátos nevelési igényű gyermek nem kapta meg a szakértői véleményben számára előírt heti három óra gyógypedagógus (logopédiai szak) által végzett fejlesztést. Mivel kiderült, hogy a bepanaszolt óvodának a sajátos nevelési igényű gyermekek vonatkozásában nincs ellátási kötelezettsége a hatóság az eljárást – kérelmező módosított kérelmére - a települési önkormányzattal szemben indította meg.

Az önkormányzat alapvetően arra hivatkozott, hogy a településen csak ezt az egy óvodát tartja fenn, ami nem rendelkezik az sajátos nevelési igényű gyermekek ellátásához szükséges feltételekkel, így a településen nem tudja biztosítani kérelmező sajátos nevelési igényű gyermekének óvodai ellátását. Hivatkozott arra is, hogy kérelmező gyermeke vonatkozásában nem is volt ellátási kötelezettsége, hiszen a települési óvodát a szakértő nem jelölte ki.

Az eljárás során felvetődött az egyezségkötés lehetősége is, mivel az önkormányzat az eljárás időtartama alatt együttműködési megállapodást kötött egy környékbeli település önkormányzatával, miszerint ez a másik önkormányzat átvállalja az eljárás alá vont önkormányzat területén lakóhellyel rendelkező sajátos nevelési igényű gyermekek óvodai ellátására vonatkozó feladatokat, és az önkormányzat nyitottnak mutatkozott arra is, hogy részt vállaljon a másik településen lévő intézménybe járás költségeiből. Kérelmező azonban úgy nyilatkozott, hogy nem tudja megoldani, hogy gyermekét az adott másik településre járassa óvodába.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódot Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Az eljárás az ügyfelek közös kérelmére – annak reményében, hogy a felek mindkettőjük számára elfogadható megoldást találnak – egy ízben felfüggesztésre került, utóbb azonban kérelmező kérelmére tovább folytatódott.

Tekintettel arra, hogy az eljárás során felvetődött annak valószínűsége, hogy az ügyben a tankerület, és a pedagógiai szakszolgálat (mint a szakértői bizottságot működtető intézmény) sem tette meg a jogszabályban előírt intézkedéseket annak érdekében, hogy a gyermek mielőbb megkapja a számára megfelelő ellátást – akadályozva ezzel a gyermek esélyegyenlőséghez való jogának érvényesülését – a hatóság hivatalból megindította az eljárást a tankerület és a pedagógiai szakszolgálat ellen is.

A hatóság eljárásában mindhárom eljárás alá vont szerv vonatkozásában azt vizsgálta, hogy – intézkedéseikkel, illetve a szükséges intézkedések elmulasztásával – megsértették-e kérelmező gyermekével szemben, fogyatékoságával összefüggésben az egyenlő bánásmód követelményét.

A hatóság az eljárásban alapvetően a következő jogszabályok alapján hozta meg döntését: Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (Ebktv.), A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (Fot.), A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény (Nktv.), Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi

CLXXXIX törvény (Ötv.) és A pedagógiai szakszolgálati intézmények működéséről szóló 15/2013. (II.26.) EMMI rendelet (EMMI rendelet).

A hatóság megállapította, hogy az eljárás alá vont szervek mindegyike megsértette az egyenlő bánásmód követelményét.

A becsatolt szakértői vélemények alapján megállapítható volt, hogy kérelmező gyermeke beszéd fogyatékoságára tekintettel rendelkezett az Ebktv. 8. § g) pontja szerinti védett tulajdonsággal (fogyatékoság).

Megállapítható volt, hogy a gyermek – annak ellenére, hogy fogyatékoságát megállapították – nem részesült a szakértő által előírt fejlesztésben.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódi Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A fogyatékos személyek esélyegyenlőségét biztosító rendelkezések megsértése az egyenlő bánásmód megsértését eredményezi. Az Ebktv-t a Fot.-tal, az Nktv-vel, és az EMMI rendelettel, mint ágazati jogszabályokkal összhangban alkalmazva kimondható, hogy amennyiben az arra kötelezettek nem teszik meg a kiskorú fogyatékos személy fejlesztéshez való jogának érvényesülését biztosító intézkedéseket, megsértik az egyenlő bánásmód követelményét.

Az önkormányzat megsértette az egyenlő bánásmód követelményét, illetve a gyermeknek azt a jogát, hogy fejlesztése késedelem nélkül megkezdődjön azzal, hogy nem biztosította a gyermek számára a beszéd fogyatékosága miatt sajátos nevelési igényének megfelelő óvodai ellátást, annak ellenére, hogy az Nktv. 74. § (1) bekezdése alapján a települési önkormányzatok kötelesek megszervezni a többi gyermekkel együtt nevelhető sajátos nevelési igényű gyermekek óvodai nevelését.

A hatóság kimentésképpen nem tudta elfogadni azt, hogy nem rendelkezik a sajátos nevelési igényű gyermekek ellátásához szükséges feltételekkel, hiszen azokat éppen ő maga lett volna köteles megteremteni.

Ugyancsak nem fogadható el az önkormányzat részéről az a védekezés, hogy nem állt fenn ellátási kötelezettsége, mivel a szakértői bizottság nem jelölte ki a települési óvodát, hiszen az adott intézmény éppen azért nem volt kijelölhető, mert az önkormányzat nem teremtette meg az ellátás feltételeit.

Az önkormányzat a hatósági eljárás időtartama alatt – azzal, hogy megállapodást kötött a másik önkormányzattal – ugyan megkísérelt megoldást találni ellátási kötelezettsége megoldására, a hatóság álláspontja szerint azonban ez a megoldás – annak ellenére, hogy az Ötv. megengedi a jelzett feladat- és hatáskör átvállalását – nem volt megfelelő, mivel az a gyermekekre, szülőre aránytalan terhet rótt volna, ami sérti a gyermek esélyegyenlőséghez való jogát. (Az aránytalan teher megállapításakor a hatóság elsősorban azt vette figyelembe, hogy tömegközlekedéssel gyakorlatilag nem lett volna megoldható a gyermeknek az adott másik településen lévő óvodába járása.)

A hatóság álláspontja szerint az adott esetben olyan megoldás biztosíthatja az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülését, amely szerint a gyermek

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

- vagy a lakóhelye szerinti településen lévő óvodában
- vagy olyan másik településen lévő óvodában, amelynek megközelítése nem jelent aránytalan terhet a gyermekre, szülőre nézve
- vagy a szülő által elfogadott óvodában

részesül a szakértő által előírt ellátásban.

Az előírt ellátás biztosítható - az Nktv. 47. § (4) bekezdésének b) pontja szerinti - szakirányú végzettségű gyógypedagógusnak az adott intézmény (óvoda) által történő alkalmazásával, vagy ugyanezen § (10) bekezdése szerint utazó gyógypedagógusi hálózat útján is.

A pedagógiai szakszolgálat (mint a szakértői bizottságot működtető intézmény) és a tankerület azzal, hogy nem tették meg a jogszabályban előírt intézkedéseket annak érdekében, hogy a gyermek fejlesztése késedelem nélkül megkezdődjön ugyancsak megsértették az egyenlő bánásmód követelményét.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A szakértői bizottság szakértői véleményében az EMMI rendelet 17. § és 18. §-aiban foglalt kötelezettsége ellenére egyáltalán nem tett javaslatot a gyermek ellátásának helyére, szakértői véleménye nem tartalmazta a gyermek sajátos nevelési igényének megfelelő óvodára vonatkozó javaslatot és a kijelölt nevelési-oktatási intézmény megjelölését – elsősorban azért mert annak ellenére, hogy a települési óvoda nem fogadhatott SNI-s gyerekeket, a szülő ragaszkodott a települési óvodához. A hatóság álláspontja szerint amennyiben a szülő nem ért egyet a szakértői véleményben foglalt intézménykijelöléssel, megfelelő jogorvoslat áll rendelkezésére, a szülő egyet nem értése azonban nem lehet akadálya az intézménykijelölésnek, és önmagában nem mentesíti a szakszolgálatot javaslattételi és intézménykijelölési kötelezettsége alól. A szakértő az ügyet a tankerülethez továbbította. A szakértői bizottságnak a szakértői véleményét az EMMI rendelet 20. §-a szerint akkor kell intézkedés végett az illetékes tankerületi igazgatónak megküldenie, ha az óvodai nevelés azért nem szervezhető meg, mert az intézményi jegyzékben nincsen megfelelő óvoda. A szakszolgálat az adott esetben úgy továbbította az ügyet a tankerülethez, hogy annak jogszabályi feltételei nem álltak fenn, hiszen az intézményjegyzékben – a szakszolgálat saját elmondása szerint is – szerepeltek megfelelő óvodák, és maga nem győződött meg arról, hogy a megfelelő intézmény kijelölésének akadálya lenne, ebben a kérdésben csupán a szülő elmondására hagyatkozott. Az, hogy a szakértői bizottság a szülő egyetértésével, a szülő kívánsága szerint járt el – fakadhat empátiából, a szülővel való egyetértésből, segítőkészségből – ettől függetlenül az mindenképpen megállapítható volt, hogy a szakértői bizottság a jogszabályban előírt intézkedések elmulasztásával maga is hozzájárult ahhoz, hogy a gyermek nem részesülhetett a sajátos nevelési igényének megfelelő, éppen általa szükségesnek ítélt ellátásban.

Megállapítható volt, hogy a tankerület is elmulasztotta, illetve késedelmesen teljesítette a jogszabályban előírt intézkedési kötelezettségét. Az EMMI rendelet imént már hivatkozott 20. §-a szerint ugyanis, ha a szakértői bizottság azzal keresi meg a tankerületet, hogy nem oldható meg az óvodai nevelés, mert az intézményjegyzékben nincs megfelelő óvoda, a tankerületi igazgatónak kell intézkedni arról, hogy a gyermek kötelező felvételét ellátó óvoda kijelölésre kerüljön, és intézkedéséről harminc napon belül tájékoztatnia kell a szakértői bizottságot. Az adott esetben a tankerület a szakértői bizottság megkeresését követő mintegy fél éven keresztül semmiféle konkrét intézkedést nem tett az ügyben.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódot Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Az Egyenlő Bánásmód Hatóság mindhárom eljárás alá vont szerv vonatkozásában elrendelte a jogsértő állapot megszüntetését, és megtiltotta az egyenlő bánásmód követelményébe ütköző magatartás jövőbeni tanúsítását, és egyben elrendelte a jogsértést megállapító jogerős és végrehajtható határozatának 30 npra történő nyilvános közzétételét

A hatóság továbbá kötelezte az önkormányzatot, hogy 2014. szeptember 1. napjától biztosítsa kérelmező gyermeke számára a szakértői véleményben foglaltak szerinti óvodai ellátást.

Az önkormányzat a hatóság határozatának bírósági felülvizsgálatát kérte a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól, a bíróság azonban 20. K.32.454/2014. számú ítéletével a keresetet elutasította és a határozatot hatályában fenntartotta. A pedagógiai szakszolgálat és a tankerület nem kértek bírósági felülvizsgálatot.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.